

C160 – ECO23

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

19 maart 2009

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Piet De Bruyn tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de financiering van de beschutte werkplaatsen	1
Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het activeringsbeleid voor jongeren	2
Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de resultaten van de Jobday Brussels Airport en Airport@work	4
Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de fiscale regeling van de VDAB-vergoedingen voor cursisten in opleidingen	6
Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het rijbewijs C en de VDAB	7

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Vraag om uitleg van de heer Piet De Bruyn tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de financiering van de beschutte werkplaatsen

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Mevrouw de minister, mijnheer de voorzitter, het afgesloten interprofessioneel akkoord (IPA) van februari 2007 voorzag in een geleidelijke opwaardering van de financiering van de betaling van werknemers in de sociale en beschutte sector.

De problematiek is gekend. De tegemoetkomende financiering voor de werknemers zou door de federale overheid en de Vlaamse overheid – alle gemeenschappen – worden gedaan. De voorbije maanden was het wat onduidelijk of de federale overheid dit ook effectief had gedaan voor 2008 en het eerste semester van 2009. Ook in de Kamer is de problematiek aan bod gekomen. Ik dacht even dat mijn vraag zonder voorwerp zou zijn geworden nadat ik vorige week vrijdag het communiqué van minister Milquet las waarin wordt aangekondigd dat er voor de laatste drie trimesters van 2009 in een vermindering van de werkgeversbijdrage wordt voorzien en dat die wordt verhoogd.

Na lezing van dat communiqué blijf ik toch nog met mijn vragen over de periode 2008-2009 zitten. De federale regering en de gemeenschapsregeringen dragen samen de kosten die voortkomen uit de verhoging van het netto-minimumloon. Voor de verhoging van oktober 2008 is dat voor het federale luik nog steeds niet gebeurd. Zijn de gemeenschappen hun beloftes hier nagekomen? Heeft dit gevolgen voor de financiering door de gemeenschappen? Wat zijn de gevolgen van deze situatie voor de werking van de sociale en beschutte werkplaatsen? We weten dat ze in deze crisis bijzonder kwetsbaar zijn. De federale minister verwees naar overleg met de sociale partners. Is de Vlaamse Regering betrokken bij het overleg met de sociale partners? Kunt u hier een stand van zaken geven? Mag er binnenkort een doorbraak worden verwacht? Ik heb begrepen dat, ondanks het communiqué van de federale minister, de discussie nog voortgaat.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is een probleem dat maar niet opgelost geraakt.

Vooreerst is er inderdaad het dossier van de verhoging van het minimumloon in de sectoren van de beschutte en

sociale werkplaatsen. Het is een goede en belangrijke maatregel, zeker in deze tijden. Het was zeer snel duidelijk dat deze verhoging van het minimumloon met in totaal 50 euro voor de beschutte en sociale werkplaatsen een zeer grote meerkost met zich meebracht. De meerkost bedraagt 12,5 miljoen euro op kruissnelheid voor de beide sectoren. Die meerkost kon onmogelijk alleen gedragen worden door de beide sectoren.

Ik heb dan ook van bij aanvang hard geijverd in het voorzien van een tussenkomst vanuit de overheid. In de eerste plaats vanuit de federale regering, maar daarnaast ook vanuit de Vlaamse Regering om de tewerkstelling van de doelgroepwerknemers door deze maatregel niet in het gedrang te laten komen. Voor de eerste verhoging met 25 euro heeft de federale regering voorzien in een maatregel die de globale kost voor de werkgevers vermindert. Door een aanpassing van de structurele vermindering wordt ervoor gezorgd dat de werkgevers maar een beperkt deel van de verhoogde patronale lasten effectief dienen te betalen. Voor de beschutte en sociale werkplaatsen spreken we hier over een tussenkomst voor 2007 van om en bij de 1 miljoen euro. De Vlaamse Regering heeft dan de beslissing genomen om de resterende meerkost te dragen. Voor 2007 is hiervoor 3,6 miljoen euro gereserveerd en doorgestort aan de respectieve beschutte en sociale werkplaatsen die met een meerkost geconfronteerd werden.

Op 1 oktober 2008 is het minimumloon dan opnieuw verhoogd met 25 euro. Als bevoegde minister heb ik de nodige budgetten laten reserveren binnen de Vlaamse Regering om ook deze meerkost binnen de sectoren te kunnen opvangen. Vlaanderen is dus zijn engagement nagekomen om ervoor te zorgen dat de werknemers in de beschutte en sociale werkplaatsen hun extra loon kunnen krijgen. Via de extra budgetten wordt ervoor gezorgd dat deze verhoging voor de werkgevers geen onoverkomelijke kost betekent. Omdat we op dat moment geen idee hadden tot welk engagement de federale overheid bereid was, hebben we op Vlaams niveau de totaal benodigde extra budgetten vrijgemaakt.

Tot op heden is er nog geen enkel concreet resultaat inzake een mogelijk engagement dat de federale regering wil nemen om een deel van deze nieuwe meerkost te compenseren. Vanuit de filosofie dat dit de eerste keer wel is gebeurd, ging ik ervan uit dat dit ook bij de tweede verhoging het geval zou zijn. De besprekingen op de Nationale Arbeidsraad betreffende de vereenvoudiging van de federale doelgroepmaatregelen en banenplannen, doorkruisten echter deze vraag. Federaal minister Milquet heeft de boodschap gegeven dat de sociale partners beslist hebben op welke manier de middelen zullen worden ingezet en dat zij ervoor geopteerd hebben om

die prioritair te herschikken binnen de opgestelde bepalingen inzake de vereenvoudiging van de banenplannen. Concreet gesteld: er worden geen middelen vanuit de federale overheid specifiek gereserveerd ter compensatie van de verhoging van het minimumloon, omdat de sociale partners federaal andere prioriteiten gelegd hebben binnen het beschikbare budget.

Dit is een spijtige zaak zonder meer. De troost voor de beschutte en sociale werkplaatsen is evenwel dat zij dit niet zullen voelen, aangezien er budgetten vanuit Vlaanderen komen zodat dat opgelost is. Ook naar financiering vanuit de gemeenschappen verandert dit niets, het voorziene budget is afdoende hoog en is gereserveerd in de begroting.

Wat nu het dossier over de indexering van het grensloon in de formule structurele vermindering betreft, komt er niet alleen geen bijdrage in het IPA. Daarenboven kwam recent nog boven water dat de federale regering zich niet hield aan de gemaakte afspraken met betrekking tot de indexering van het grensloon van de lage looncomponent in de formule van de structurele vermindering. Dit betekende voor de beschutte werkplaatsen een meerkost, waarmee de inspanningen die door mij vanuit het Vlaamse niveau geïnitieerd zijn, teniet gedaan worden.

Zowel de sociale partners als ikzelf hebben dan sterk gereageerd op deze woordbreuk, wat ertoe geleid heeft dat de federale regering op 13 maart 2009 heeft beslist tot de integrale uitvoering van de gemaakte afspraken. Daarmee is dit probleem dan ook van de baan en zijn de beschutte werkplaatsen verzekerd van de afgesproken budgetten.

Ter informatie zeg ik er nog bij dat we niet betrokken zijn geweest bij de gesprekken. Dat hoeft ook niet. Het is heel belangrijk dat het probleem is opgelost. Het geeft wel aan dat we samen met de sector bijzonder alert moeten zijn bij wat er gebeurt, anders komen we in de problemen. Misschien was het niet erg netjes, maar het belangrijkste is dat de problemen voor de beschutte en sociale werkplaatsen zijn opgelost.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Daarin staan een aantal verduidelijkingen. Ik was het spoor immers wat bijster. U hebt nu de context geschetst en gesteld dat het probleem voor de beschutte werkplaatsen is opgelost. Uiteraard is dat positief.

Het blijft natuurlijk een pijnlijke vaststelling dat het niet de eerste keer is dat we die moeizame weg hebben moeten bewandelen. We betreuren dat ten zeerste. In deze zaak primeert echter het eindresultaat. We zijn daar tevreden mee.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het activeeringsbeleid voor jongeren

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de minister, ik wil beginnen met u een pluim te geven voor de jongerenbanenplannen, die in het verleden hun effecten hebben bewezen. We hebben allemaal gezien dat de steden die daar actief in waren, substantieel beter scoorden in het activeren en begeleiden van jongeren naar nieuwe jobs dan steden die daar nog niet mee bezig waren.

Mijnheer de minister, mijn vraag dateert al van januari, toen er onrustwekkende cijfers opdoken. Het was het begin van de crisis, waarvan de effecten zich lieten voelen. We zagen een stijging van het aantal jongeren tussen 18 en 24 jaar dat moest overleven met een leefloon. We zien nu ook dat het probleem zich doorzet via de ontslagen, de werkloosheid en de werkloosheidsvergoedingen voor jongeren.

Mijn vraag gaat dan ook specifiek over die banenplannen. Uiteraard bent u op de hoogte van de situatie. Bent u van plan die plannen bij te sturen of aan te passen naar aanleiding van de nieuwe gegevens waarover we beschikken? We zien dat er maatregelen worden getroffen of dat er wordt nagedacht over de tijdelijke werkloosheid. De federale overheid zal al dan niet iets doen met die specifieke maatregelen voor de oudere werklozen. In dit geval gaat het om de jongeren. Voorziet u in een bijsturing? Denkt u dat een bijsturing van die banenplannen nuttig zou kunnen zijn?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik zal beginnen met iets te zeggen over de feiten. Het is inderdaad juist dat we in België een zeer sterke stijging hebben gezien van jongeren die een leefloon ontvangen. Er zijn daarbij zeer grote regionale verschillen. In Vlaanderen gaat het tussen 2001 en 2007 om een stijging met 14,6 procent, van 12.092 tot 13.854 betrokken jongeren. In Brussel en Wallonië gaat het respectievelijk om een stijging met 82,6 procent en 26,9 procent. Het gaat dus om heel belangrijke stijging.

Mevrouw De Ridder, ik dank u voor uw positieve appreciatie inzake de aanpak van de jeugdwerkloosheid. Ik zou willen zeggen dat we met zoeken en tasten ervaring

hebben opgedaan met de dertien steden en gemeenten waar we die de intensieve aanpak hebben uitgetest ten aanzien van jeugdwerkloosheid van laaggeschoolden. We hebben daar zaken uit geleerd. Wat we daaruit geleerd hebben, proberen we nu te veralgemenen in het jeugdwerkplan voor heel Vlaanderen.

We beschikken nu voor de periode van januari 2008 tot oktober 2008 over een, denk ik, goed onderbouwde evaluatie van het jeugdwerkplan. In de plenaire vergadering van 11 maart 2009 heb ik in antwoord op een vraag van de heer Van Malderen verwezen naar de evaluatie door de VDAB, zowel voor wat de aantallen als wat de kwaliteit van het werk betreft. Ik heb toen een aantal gegevens bekendgemaakt met betrekking tot kwaliteit – positieve beoordelingen van een aantal functioneringsaspecten –, en kwantiteit – de uitstroombegrippen, die eigenlijk wel goed zijn. Ik heb er toen meteen aan toegevoegd dat die gegevens van voor de periode zijn dat de crisis zo hard toesloeg.

Vandaag zou een evaluatie bekendgemaakt worden die op initiatief van de Koning Boudewijnstichting tot stand is gekomen. Het gaat over de aanpak van hardnekkige jeugdwerkloosheid in de drie Belgische gewesten. Het is een interessante en kwalitatieve evaluatie. Daaruit blijkt onder meer dat er wel een begrip is ontstaan bij de publieke opinie, maar ook bij de betrokken jongeren over het feit dat er een evenwicht moet bestaan tussen rechten en plichten. Er zijn bedenkingen bij de betrokken jongeren over de manier waarop de VDAB communiceert, bijvoorbeeld bij de eerste uitnodiging. Er worden ook aanbevelingen gedaan.

We hebben heel wat materiaal dat ons toelaat om kwalitatief en kwantitatief te beoordelen wat we doen inzake jeugdwerkloosheid.

Mevrouw De Ridder, u vraagt wat we daarmee moeten doen op een moment van snel toeslaande economische crisis. De situatie verandert daardoor inderdaad van karakter. We krijgen een ander soort argumenten om toch zeer intensief te blijven werken aan bemiddeling. Vandaag is het vanuit een soort moreel oogpunt bijzonder jammer als een vacature niet ingevuld raakt. Op een ogenblik dat de recessie zwaar toeslaat, is een dergelijke intense doelgroepgerichte aanpak nodig zoals dat in het jeugdwerkplan het geval is. Op een aantal punten moet die aanpak zelfs nog worden versterkt. Er zijn geen grote bijsturingen nodig, precies omdat de tussentijdse evaluatie van het jeugdwerkplan laat uitschijnen dat de VDAB zijn job vrij behoorlijk doet en omdat de kern van de benadering is dat we maatwerk leveren. Maatwerk betekent dat er rekening wordt gehouden met de context.

Een van de vernieuwingen was niet langer te begeleiden om te begeleiden. Vroeger zijn we daar wel eens mee bezig geweest. We confronteren jongeren nu heel snel met de realiteit van de arbeidsmarkt. Vandaag is dat een arbeidsmarkt in laagconjunctuur. Als men nu dus jongeren

bij elkaar brengt bijvoorbeeld in vacatureclubs, dan vertrekt men vanuit dat gegeven. Aangezien er minder vacatures zijn, zal er wellicht meer tijd worden besteed aan de competenties van de werkzoekenden. Ik denk echter dat de architectuur van ons jeugdplan die flexibiliteit toelaat. De consulenten hebben die ruimte precies omdat het om maatwerk gaat.

Ik wil ook beklemtonen dat deze aanpak in maatwerk er zowel is voor werkzoekenden met een werkloosheidsuitkering als voor werkzoekenden met een leefloon. Van de 61.159 min-25-jarige werkzoekenden die in 2008 werden opgenomen in het Vlaamse jeugdwerkplan, waren er 904 met een leefloon. Die groep zit daar dus eigenlijk in. Ik vind het sociaal onaanvaardbaar om zowel mensen met een werkloosheidsuitkering als leefloontrekkers in een hoekje te laten zitten en ze niet te benaderen met een aanbod waar een vraag tot inspanning tegenover staat.

Mevrouw De Ridder, er zijn nogal wat gegevens die u eens rustig naast elkaar moet leggen. Ik heb het dan over de VDAB-evaluatie zelf. Vandaag is er het rapport van de Koning Boudewijnstichting. Het gaat om wetenschappelijk onderzoek door het HIVA en de Franstalige universiteit. Dat zal interessant zijn als we ook de vergelijking maken met Brussel en Wallonië. Er kunnen een aantal verbeterpunten worden aangebracht die echter niet de grond van de zaak in vraag stellen.

De grond van de zaak is de confrontatie met de arbeidsmarkt. Dat gebeurt op een contextgebonden wijze. We moeten dat vandaag even intensief doen, alleen ziet die arbeidsmarkt er anders uit. Het maatwerk dat wordt geleverd, zal dan misschien ook meer inzetten op een aantal eisen die worden gesteld aan de betrokken jongeren, bijvoorbeeld inzake competentieontwikkeling.

We doen dat zowel voor de leefloontrekkers als voor de jongeren met een werkloosheidsuitkering. Uit de studies moet nu blijken of we goed bezig zijn.

Dit was een algemeen vrij principieel antwoord. Ik denk echter dat dit het soort antwoord is dat op deze vraag moet worden gegeven.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw principieel antwoord. U hebt het over het rapport van de Koning Boudewijnstichting. Is uw kabinet daarmee bezig?

Minister Frank Vandenbroucke: Ik heb dat rapport gisteren ontvangen. Vandaag wordt het publiek gemaakt.

Mevrouw Annick De Ridder: En de verbeterpunten worden dan bekeken, in functie van een eventuele bijsturing?

Minister Frank Vandenbroucke: Absoluut. Het rapport bevat relevante opmerkingen. Er zitten ook opmerkingen in die vertrekken vanuit een mening.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de resultaten van de Jobday Brussels Airport en Airport@work

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de minister, u hebt een uiteenzetting gehouden op de Jobday van Brussels Airport. Het lijkt me nuttig om dit interessante project hier aan het einde van de legislatuur te bespreken en te evalueren.

Het gaat om de samenwerking die is opgezet tussen het Brusselse Gewest en het Vlaamse Gewest, met ook een aantal partners zoals Voka en de Vlaamse Luchthavencommissie. Er wordt geprobeerd om voor de vacatures die er nog altijd zijn op de luchthaven via een jobbeurs ook mensen van het Brusselse Gewest te betrekken.

Het gaat ook om een multicultureel gegeven. Er hadden zich bijna 3000 mensen ingeschreven voor de jobbeurs. Als men de mensen ontmoet, zijn er heel veel buitenlanders bij, uit alle mogelijke continenten.

Actiris is daar ook aanwezig als dienst voor arbeidsbemiddeling van het Brusselse Gewest. Werkgevers worden aangemoedigd om vacature-eisen realistisch te formuleren via de vacaturescan en de taalscan.

Mijnheer de minister, u stelt ook voor om bepaalde maatregelen op te zetten voor deze groep.

Sinds 2007 zijn ongeveer 6000 Brusselse werkzoekenden op een of andere manier begeleid en bemiddeld naar 1000 werkaanbiedingen in Vlaanderen.

Mijnheer de minister, u hebt dat nu twee of drie jaar gedaan. Wat zijn daar de resultaten van? Hoeveel werkaanbiedingen hebben concreet mobiliserend gewerkt?

Dan is er de discussie over de taalkennis. Weegt die nu zwaar door en blijft het een belangrijke barrière voor tewerkstelling op de luchthaven?

Er zijn nieuwe initiatieven aangekondigd. Wat behelzen die juist?

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, ik wil me kort aansluiten en de vraag uitbreiden naar een algemene evolutie van de tewerkstelling in de luchthavensector.

Vorige week hebben de voorzitter en ik de kans gekregen om een stand van zaken te krijgen in verband met het START-project. Vanmorgen las ik ook dat de cijfers voor de verschillende luchtvaartmaatschappijen drastisch dalen. Ik vermoed dat dat uiteindelijk wel repercussies zal hebben op de tewerkstelling voor de luchthaven, die toch een heel belangrijke motor is voor de economie in Vlaams-Brabant.

Mijnheer de minister, stelt men een evolutie vast dat het aan het terugvallen is? U hebt de gegevens niet kunnen opvragen, maar ik vermoed dat een en ander ook wel met de economische situatie te maken zal hebben.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Eind 2007 werd inderdaad een versterkte samenwerking opgestart tussen mijn Brusselse collega, minister Cerexhe, en mezelf en tussen beide bemiddelingsdiensten. De automatische vacature-uitwisseling tussen Actiris en VDAB was en is een goede zaak, maar dit bleek onvoldoende om werkzoekenden in groten getale te mobiliseren om een job te zoeken over de taalgrens.

In de luchthavenregio en in de gemeenten rond het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is nog altijd vraag naar arbeidskrachten. De toeleiding van Brusselse werkzoekenden naar Vlaamse knelpuntvacatures leek dan ook een logische keuze.

Ik denk dat de balans van de samenwerking tussen VDAB en Actiris – ere wie ere toekomt – zeker positief is. De VDAB maakte sinds oktober vorig jaar tot eind december 2008 2886 werkaanbiedingen over aan Actiris. Niet alle 2886 werkaanbiedingen werden actief bemiddeld, omwille van verschillende redenen. Een aantal jobs kon niet worden aangemaakt, omdat ze ondertussen reeds waren ingevuld, wat ook een goede zaak is natuurlijk. Een deel kon niet actief bemiddeld worden, omdat de vacature niet overeenkwam met het profiel van de Brusselse werkzoekenden, sommige vacatures werd ingetrokken door de werkgever, en voor een deel moest de bemiddeling nog opstarten. Er is dus wat ruis op het primaire cijfer van 2886, waardoor men ze niet allemaal actief bemiddelt.

In dezelfde periode werden door Actiris 6109 Brusselse werkzoekenden gemobiliseerd naar 963 actief bemiddelde werkaanbiedingen. Van dat eerste ruwe cijfer gaat men naar een verhouding van een op drie, waarmee men echt gaat werken. Van 2886 gaat men naar 963. Daar doet Actiris wat is beloofd, namelijk een verhouding van zes op een: ze sturen er 6109 Brusselse werkzoekenden op af. Men doet dus echt wat is afgesproken.

De hamvraag is hoeveel Brusselse werkzoekenden nu aan het werk zijn via deze versterkte samenwerking na meer dan een jaar werking. Met zekerheid kunnen we, op basis van de vrijwillige informatie van de betrokken werkgevers, zeggen dat er minstens 492 Brusselse werkzoekenden tewerkgesteld zijn in de Rand als rechtstreeks gevolg van de actieve bemiddeling. Als we de Kruispuntbank van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid bevragen voor de periode oktober 2007 tot december 2008, dan tellen we 2666 Brusselse werkzoekenden die werk vonden bij een Vlaamse onderneming die meewerkte met VDAB en Actiris in het kader van de interregionale samenwerking.

Of dat nu te verklaren is door onze actieve bemiddeling kunnen we niet zuiver stellen. Bovendien – dat wil ik er in alle eerlijkheid aan toevoegen – is de plaats van tewerkstelling bij een aantal grote bedrijven zoals bijvoorbeeld Colruyt niet steeds te achterhalen, het kan immers ook gaan om een tewerkstelling in Brussel en niet in de Rand. Indien we deze grote bedrijven en de interim-sector buiten beschouwing laten, kunnen we stellen dat 1400 Brusselse werkzoekenden werk vonden als secundair gevolg van onze intensieve samenwerking.

In het kader van deze actieve bemiddeling werden ook 35 jobdatings georganiseerd. We weten dat hierdoor 135 Brusselse werkzoekenden een job vonden in de Rand.

We zitten duidelijk boven de 1000 wat betreft feitelijke invulling van vacatures in de Rand door Brusselse werkzoekenden, als een rechtstreeks of secundair effect van deze actie. Dus dat zit goed.

Mijnheer de voorzitter, uw vraag over de talenkennis houdt me sterk bezig. Het is echt wel een van de belangrijkste knelpunten die de instroom bemoeilijken, natuurlijk naast het feit dat er zeer flexibele jobs worden aangeboden in de Rand en dat daar mobiliteit voor nodig is. Op de luchthaven zijn er wel heel wat jobs waarvoor de kennis van één taal voldoende is, maar in zes op tien van de gevallen moet dat specifiek het Nederlands zijn. Voor de Brusselse werkzoekenden is dat vaak de andere taal. Daarnaast is voor heel wat jobs meertaligheid, waaronder drietaligheid, een vereiste. Het specifieke probleem is dat er sprake is van dat soort taaleisen voor jobs die voor het overige worden beschouwd als jobs voor laaggeschoolden. De vraag naar Nederlandstaligen zorgt ervoor dat voor bepaalde beroepen dat aanbod inderdaad zeer sterk beperkt blijft. Niet-Nederlandstaligen uit de omgeving van de luchthaven of uit Brussel kunnen het tekort gedeeltelijk opvullen, maar ze vallen vaak uit de boot, omdat ze in veel gevallen het Frans als moedertaal hebben en onvoldoende andere talen beheersen.

Ondertussen laat de economische crisis zich ook op de luchthaven en in de Rand voelen. Desondanks blijven de bedrijven op de luchthaven een belangrijke tewerkstellingspool, waarop we dus inzetten. Een intensieve samenwerking tussen beide bemiddelingsdiensten waarin ook

is voorzien in het taalactieonderdeel van ons luchthavenplan, blijft nodig.

Ik wil even verwijzen naar enkele instrumenten. Zo is er de taalscan en de vacaturescan. Dat is afgesproken in het verlengde van een actieplan dat we hebben uitgewerkt met de partners van de Vlaamse Luchthavencommissie. Met de taalscan en de vacaturescan willen we zowel vacatures als competenties van werkzoekenden beter screenen op het vlak van taal. Werkgevers worden aangemoedigd en ondersteund om vacature-eisen realistisch te formuleren, om te investeren in de taalkennis van werkzoekenden en om een taalstrategie te ontwikkelen. Werkzoekenden worden dan weer ondersteund op het vlak van sollicitatietraining, de opmaak van cv's, informatie over het bereiken van de luchthaven, en niet het minst op het vlak van taal- en competentieversterking.

Door de aanleg van een arbeidsreserve trachten we voor werkzoekenden veel korter op de bal te spelen. Het gaat hier om kandidaten die reeds de bereidheid toonden om buiten de gewestgrenzen te willen werken, en die werden afgewezen voor een vacature. Door die kandidaten onmiddellijk op te nemen in een arbeidsreserve voor de luchthaven, kunnen de bemiddelings- en opleidingsdiensten maattrajecten opzetten.

Met de jobdating met Autogrill die binnenkort gepland is, zal het volledige proces van de taal- en vacaturescan en het aanleggen van een arbeidsreserve met mensen die wel de inspanning doen om te solliciteren, maar niet meteen worden aanvaard, worden doorlopen. Bedrijven die nu al gebruik maken van het aanbod Nederlands op de werkvloer of die deel uitmaken van het Lerend Netwerk Taalstrategie worden nu ook systematisch uitgenodigd de taal- en vacaturescan te doorlopen. Ondertussen werden ook de bedrijfsconsulenten en de partners van Jobkanaal gebriefd om werkgevers te stimuleren van die mogelijkheid gebruik te maken.

Via dat Lerend Netwerk wil Voka - Kamer van Koophandel Halle-Vilvoorde bedrijven ondersteunen in hun taalbeleid. Aanvullend daarbij worden bedrijven ook individueel begeleid om het invoeren van een taalstrategie te faciliteren. Momenteel worden er veertien bedrijven in die zin begeleid: tien in dat Lerend Netwerk en vier individueel. In het Lerend Netwerk zitten ook observatoren van de VDAB en het regionaal sociaaleconomisch overlegcomité (RESOC). Het is immers belangrijk om de dwarsverbanden met de instrumenten van VDAB en de diversiteitsplannen van de projectontwikkelaars daarbij ten volle te laten spelen. Dat geldt ook voor de bijdrage van het Huis van het Nederlands, dat de inhoudelijke invulling doet van dat netwerk.

Ik denk dus dat daar goed wordt gewerkt. Net als bij het jongerenplan is er sprake van een heel snel wijzigende

context. Maar ook hier is het zonde dat een vacature vandaag open blijft. Er waren meer dan 1000 vacatures op de jobbeurs in Zaventem. Volgens mijn cijfers ging het over ongeveer 1200 vacatures. Vorig jaar waren er 2400 vacatures. Dit is natuurlijk veel minder, maar het invullen van 1200 vacatures zou een gigantische winst betekenen in deze crisis.

De heer Eric Van Rompuy: Ik dank u. Deze namiddag bespreken we de ontwikkelingsperspectieven voor Zaventem 2025 met de mensen van IDEA Consult. Zij gaan uit van een verdubbeling van de werkgelegenheid tegen 2025 in de ruime luchthavenregio, van 70.000 tot 150.000 banen. Ik vind dat wat overdreven, gelet op de crisis. Die groeihypothese is volgens mij in het algemeen totaal overschat. Alleszins zal die luchthavenregio voor de tewerkstelling de volgende jaren zeker een zeer belangrijk gegeven worden.

Mijnheer de minister, de initiatieven die u hebt genomen en die na een jaar à anderhalf jaar hebben geleid tot het invullen van een duizendtal banen door mensen uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, zijn belangrijk. Het reservoir voor de stijging van werkgelegenheid in de ruime regio zal immers onvermijdelijk deels moeten bestaan uit mensen uit het Brusselse. Daar wonen ook heel veel jonge mensen. Er zijn natuurlijk ook heel veel migrantenjongeren bij. Het profiel van die Brusselse werklozen is heel anders dan dat van Vlaams-Brabant.

Ik blijf dit een heel belangrijk initiatief vinden. Ik hoop dan ook dat dit in de volgende zittingsperiode zal worden voortgezet, en dat er ook lessen zullen worden getrokken uit de feiten. U had het ook over die taalbarrière. Die zal natuurlijk een handicap blijven. Er wordt nu echt een werkgelegenheidsbeleid gevoerd in die regio dat er vroeger niet was. Dat zal natuurlijk nog moeten worden aangepast. De economische conjunctuur speelt natuurlijk ook een rol, maar structureel zal die regio behoefte aan arbeidskrachten hebben. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zal zijn werkgelegenheidsproblemen niet oplossen zonder dat er een uitweg is naar Vlaanderen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de fiscale regeling van de VDAB-vergoedingen voor cursisten in opleidingen

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Mijnheer de minister, in deze commissie heb ik vorig jaar een vraag om uitleg

gesteld over de mogelijkheden voor werkzoekenden die een beroepsopleiding volgen om hun verplaatsingskosten fiscaal als beroepskost in mindering te brengen.

U hebt mij toen geantwoord dat u de VDAB gevraagd hebt de problematiek aan te kaarten in het comité van leidende ambtenaren en een voorstel van procedure uit te werken. Tevens zou u dit dan aftoetsen met de bevoegde federale instanties.

De fiscus erkent, minstens in de praktijk, dat een beroepsopleiding die een werkloze volgt, een noodzakelijk initiatief is om zijn werkloosheidsuitkeringen te behouden. Bijgevolg zijn de kosten die de werkzoekende maakt om dit te volgen fiscaal aftrekbaar, althans voor de goed geïnformeerde werkloze. Sinds 1 januari 2008 betaalt de VDAB 0,15 euro per kilometer en levert ze daarvoor een fiscaal attest af. Ik vraag me nog steeds af waarom werklozen hetzelfde bedrag zowel moeten aangeven als in mindering brengen, en zoals u zelf al geantwoord hebt zou een staatshervorming hiervoor aangewezen zijn. Daarmee is de huidige werkzoekende spijtig genoeg niet geholpen.

Daarom moet worden gekeken wat we nu al wel kunnen doen. Zo kan de VDAB een regeling met de fiscus treffen met betrekking tot de fiscale attesten die zij aflevert. Minimaal kan de VDAB, indien een regeling met de fiscus niet mogelijk is, de werkzoekenden correct informeren en meedelen dat het bedrag waarvoor een fiscale fiche wordt afgeleverd zowel moet aangegeven worden als in mindering gebracht worden. Daar wordt niet actief rond gecommuniceerd. Binnenkort moet de VDAB opnieuw fiscale attesten afleveren, en bijgevolg heb ik hierover enkele vragen.

Hoever staat het met de contacten die u via de VDAB zou leggen met het comité van leidende ambtenaren?

Zijn er al contacten geweest met de diensten van minister Reynders? Zo ja, wat is het antwoord dat u daar kon bekomen?

Zal de VDAB de verplaatsingskosten die werkzoekenden ontvangen, vermelden op een fiscale fiche, waardoor de werklozen dit bedrag dienen aan te geven? Of vraagt de VDAB een ruling aan bij de federale overheidsdienst financiën waardoor deze verplichting wegvalt?

Zal de VDAB de werkzoekenden correct informeren dat het bedrag dat vermeld is op hun fiche als vergoeding voor verplaatsingskosten niet alleen moet worden aangegeven in de respectieve rubrieken, maar eveneens in mindering mag worden gebracht van hun vervangingsinkomen uit werkloosheid? Zo ja, zal de VDAB dit dan doen op een wijze zodat dit zowel voor de werkzoekende als voor de fiscus duidelijk is?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Franssen, de problematiek werd door de VDAB, de RVA en de FOD Financiën besproken. Uit deze bespreking bleek dat de FOD Financiën op zijn standpunt blijft dat enkel cursisten die de opleiding volgen om hun werkloosheidsvergoeding niet te verliezen, deze verplaatsingskosten kunnen inbrengen als beroepskosten. Dat dient gestaafd te worden door een VDAB-attest.

De VDAB heeft de FOD Financiën gevraagd of dit niet kan worden geregeld via de elektronische gegevensuitwisseling zodat de werkzoekende hier zelf geen stappen voor moet ondernemen. Daar is nog geen definitief antwoord op gekomen.

De VDAB zal in afwachting van de bovenstaande ruling voor het aanslagjaar 2008 de betrokken cursisten een fiscaal attest bezorgen, vergezeld van een verklarende brief.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

Acht u het mogelijk dat de fiscus toch nog op zijn beslissing terugkomt?

Minister Frank Vandenbroucke: Uw partij heeft meer te zeggen in de regering die daarover beslist dan de mijne.

Misschien kunt u daar nog eens uw vragen laten stellen. Ik doe mijn best.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het rijbewijs C en de VDAB

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vanaf september 2009 moeten Belgische beroepschauffeurs verplicht extra nascholing volgen. Jaarlijks moeten ze ten minste zeven uur opleiding volgen bij een erkend opleidingscentrum. Dit valt voor een groot stuk ten laste van de werkgever. Al deze opleidingen moeten resulteren in minstens 35 lessen die noodzakelijk zijn om een vijfjaarlijkse hernieuwing van het rijbewijs te krijgen. Deze maatregel is ongetwijfeld een extra moeilijkheid voor de sector, maar niettemin kan dit positief zijn voor de veiligheid in het verkeer.

Welke rol zal de VDAB spelen in de nascholing van chauffeurs? Zal de Vlaamse overheid in een tegemoetkoming voor de werkgevers/werknemers voorzien? Kan de cursus gevolgd worden tijdens een periode van werkloosheid of tijdelijke werkloosheid? Zal dit mogelijk gemaakt worden?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: De nascholing van chauffeurs wordt geregeld in het KB van 4 mei 2007 en betreft de toepassing van de Europese richtlijn 2003/59 over de vakbekwaamheid en rijbewijzen.

Volgens dat KB dient het programma voor de nascholing van deze chauffeurs erkend te worden door de FOD Mobiliteit. Elke opleidingsverstrekker zal daarom zijn nascholingsaanbod moeten indienen en laten erkennen door de FOD Mobiliteit. Om de marktwerking alle kansen te geven zal de VDAB als institutionele opleidingsverstrekker slechts nascholingsprogramma's ontwikkelen en aanbieden op vraag van de sectorale sociale partners.

De Vlaamse Regering voorziet nu reeds in een vraagondersteuning van de individuele werknemer met opleidingsbehoeften via de opleidingscheques, en ook de werkgever kan vanwege de Vlaamse Regering op ondersteuning rekenen door middel van de kmo-portefeuille. Beide kunnen voor de permanente vorming van chauffeurs worden aangewend.

Als de VDAB over een door de FOD Mobiliteit goedgekeurd nascholingsaanbod beschikt, kunnen deze opleidingen ook aan tijdelijk werkloze chauffeurs worden aangeboden. Dergelijke opleidingen zijn gratis voor de chauffeur indien de chauffeur tijdens de recessieperiode – voorlopig tot eind 2009 – tijdelijk werkloos is geworden omwille van economische redenen.

Wel dient in dit laatste geval zowel de RVA-regelgeving als de Europese regelgeving gerespecteerd te worden. Dit betekent dat aan de volgende voorwaarden moet worden voldaan. Eén: na zes maanden tijdelijke werkloosheid geldt de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt. Twee: de opleiding is gericht op de herinzetbaarheid van de werknemer zelf, de persoon dient zich dan ook zelf in te schrijven voor de opleiding. Drie: de opleiding gebeurt vooral in partnerschap met bevoegde en onafhankelijke instanties – bijvoorbeeld de sector – en vindt in essentie plaats buiten het bedrijf. Vier: bij werkhervatting moet de opleiding stopgezet worden, doch via methodeaanpassing zal er zoveel mogelijk voor gezorgd worden dat de werknemer ook na de werkhervatting de opleiding alsnog kan voleindigen. Vijf: de informatie wordt doorgespeeld aan de RVA.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Dank u, mijnheer de minister, voor uw antwoord. Als ik het goed begrijp, is het mogelijk om die opleiding tot eind 2009 te volgen tijdens tijdelijke werkloosheid. Vanaf 2010 is daarover nog geen zekerheid?

Minister Frank Vandenbroucke: Neen, omdat men ervan uitgaat dat we hier zeer tijdelijk iets moeten doen omwille van de crisissituatie en omdat men dus blijkbaar wat voorzichtig is met het creëren van een permanent systeem.

Mevrouw Martine Fournier: Geldt dat ook voor andere opleidingen?

Minister Frank Vandenbroucke: Dat weet ik niet. Ik weet niet of daar dezelfde einddatum geldt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
